

Sygn. akt II CSK 340/14

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z wniosku R. R.
przy uczestnictwie Agencji Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy w S.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 grudnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 12 grudnia 2013 r., sygn. akt VII Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca R. R. złożył skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 12 grudnia 2013 r., w którym – po uwzględnieniu apelacji uczestnika postępowania – zmieniono postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 9 września 2013 r. i oddalono wniosek wnioskodawcy o stwierdzenie zasiedzenia (działki nr [...] o pow. 0,30 ha).

W skardze wnioskodawcy podnoszono naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 336 k.c. w zw. z art. 172 § 2 k.c., art. 339 k.c., art. 254 k.c. i art. 3 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 12 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz.U. z 2013 r., poz. 1381). Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie o zasiedzenie nieruchomości występują istotne zagadnienia prawne. Pierwsze z nich, to ustalenie, czy mimo że prawo użytkowania (art. 254 k.c.) jest prawem niezbywalny, to można przyjąć, iż posiadacz rzeczy, obejmujący ją w posiadanie od użytkownika, staje się automatycznie posiadaczem zależnym. Drugie zagadnienie to takie, czy posiadacz samoistny nieruchomości traci ten status posiadacza tylko ze względu na fakt niepłacenia podatku rolnego od nieruchomości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnień orzeczeń obu Sądów meriti, treść skargi kasacyjnej wnioskodawcy przez zawartą w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie o zasiedzenie – wbrew stanowisku skarżącego – nie powstała przesłanka do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidziana w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Fakt opłacania (lub nieopłacania) podatku od posiadanej nieruchomości przez jej posiadacza może stanowić jeden z wielu elementów świadczących o charakterze wykonywanego władztwa nad nieruchomością (posiadanie samoistne lub niesamoistne). Z ustaleń dokonanych przez Sąd Okręgowy wynika, że podatek taki został zapłacony przez wnioskodawcę po raz pierwszy w styczniu 2001 r., natomiast brak było dowodów na to, aby wcześniej nastąpiły podobne

przejawy woli, wskazujące na zmianę (w wyrazie zewnętrznym) charakteru posiadania z zależnego na samoistne.

W sprawie nie powstało też zagadnienie wskazane w pkt 3.1. wstępnej części skargi, ponieważ charakter posiadania poprzedniego posiadacza (posiadania zależnego związanego z prawem użytkowania nieruchomości jako ograniczonego prawa rzeczowego, art. 254 k.c.) może być oceniany na podstawie wielu elementów, a nie tylko jako ewentualna kontynuacja typu posiadania poprzednika (użytkownika). W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia wyraźnie wskazano na to, że przy ocenie zewnętrznych działań gospodarczych wnioskodawcy Sąd pierwszej instancji pominął jednak inne czynności, które powinien czynić władający gruntem, aby być uznany za samoistnego posiadacza tego gruntu. Wskazano tam trafnie także na to, że małżeństwo E. i S. G. (użytkownicy gruntu) mogli skutecznie zrzec się swojego ograniczonego prawa rzeczowego jedynie wobec właściciela (Skarbu Państwa), dlatego prawnorzeczowy status działki nr [...] (do śmierci użytkowników) mógł stanowić także element oceny tego, czy i ewentualnie od kiedy wnioskodawca mógł stać się posiadaczem samoistnym nieruchomości w rozumieniu art. 172 § 1 k.c.

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[aw]